

Beszámoló

2019. április 29. és május 8. között vettem részt Erasmus KA1-es programon. A „**MOKKA – Modelle von Kunst und Kreativität als Alternative**” című kurzus április 30. és május 7. között zajlott, mely indult egy nyelvi felkészítő alappozással, majd öt napon keresztül előadások, szemináriumok és különböző művészeti programok futottak, végül az utolsó két napban hospitálásra volt lehetőség.

Helyileg a „Westfälisches Forum” nevű intézményben voltam, Németországban, **Paderbornban**.

Ez az intézmény alapvetően felnőttoktatással foglalkozik. Nappali rendszerben és távoktatásban is készítenek föl érettségi vizsgára diákokat, és e mellett pedagógus-továbbképzéseket tartanak. A nyelvi képzést is az ő tanárok tartották és hospitálásra is a saját intézményükből ajánlottak fel órákat.

A kurzus középső öt napján nagyobbra nőtt a létszám, ebben az időszakban összesen 17 országból voltak résztvevők illetve előadók. Leginkább német nyelven folyt a kommunikáció, de sokszor váltottunk át angol nyelvre, mert pl. volt olyan előadó is, aki nem beszélt németül. A képzés első illetve utolsó napjaiban nem minden résztvevő volt jelen, mert volt akinek nem volt szüksége nyelvi felkészítésre illetve volt, aki nem akart élni a hospitálás lehetőségével.

Számomra mindhárom szakasz nagy hasznot hozott és sok élménnyel tett gazdagabbá.

Nyelvi tudásom szintje – bár félttem tőle, hogy nem így lesz – megfelelt az elvártnak. Az előkészítő napokban a szókinccsemet próbáltuk meg fejleszteni, a kommunikációs készségem és nyelvtani ismereteimben nem volt hiányosság. Szakmailag nagyon hasznos volt az is, hogy beleláttam egy intézmény életébe. Láttam, hogy hogyan szerveződik az oktatás, és hogy egy rendezvény levezénylése milyen módon zajlik. Láttam, hogy mekkora könnyebbséget jelent, ha az eszközök és az oktatást segítő személyek is rendelkezésre állnak. Ebbe az iskolába több olyan diák jár, aki kiesett a közoktatásból fiatal korában, de később visszatért, őket már kevésbé kell lelkesíteni. De éppen az ő történeteikből tanul ezt a képzőintézmény nagyon sokat arról, hogy mi módon lehetett volna ezt a lemorzsolódást meggátolni. Ennek a küzdelemnek egy alternatívája a művészeteken keresztül vezet. Ezt a módszert mutatták be nekünk néhány szeminárium és előadás keretében. Ez a képzési hely már túl van egy országokon átívelő projekten. Most a partneriskolákból is érkeztek előadók – sőt, diákok is – hogy elmondják nekünk tapasztalataikat.

Bár ez a néhány nap nem elég arra, hogy a mi iskolánk szemléletmódja alapján megváltozzon az által, hogy én (egyedül) ott voltam. De remélem, hogy a kollégáknak való beszámolóim után néhányan elgondolkoznak majd azon, hogy ők mit tehetnek majd a későbbiekben egy-egy olyan diákért, aki nem találja a tanulásban a lehetőséget és a szépséget. Számomra egész biztosan kinyílt egy új perspektíva.

Budapest, 2019. május 16.

Bogdán Viktória